

POHRONIE - Panoráma ľudovej piesňovej a hudobnej kultúry

v poriečí Hrona od jeho prameňa po Hronský Beňadik

MUZIKANTI Z ČIERNEHO BALOGU

CD4 - PRÍLEŽITOSTNÉ PIESNE

CD4 - 5/1

Oči, oči, čierne oči

O - či, o - či, čier - ne o - či, čo mám
 s va - mi ro - biť, ňe - chcú spať, ňe - chcú
 spať, len po fra - ji cho - diť.

Oči, oči, čierne oči,
čo mám s vami robiť,
ňechcú spať, ňechcú spať,
len po fraji choďiť.

A ja som ti povedala,
povedala dávno,
ňechodievaj do nás,
lebo choďíš darmo.

Darmo choďíš, darmo choďíš,
darmo do nás kráčaš,
darmo si čižmički
do vodičky zmáčaš.

Ešte ja raz do vás puojďem

E - šte ja raz do vás puoj - ďem, o - ca, ma - ter,
 pro - siť bu - ďem, daj - te mi A - ňič - ku za ver - nú
 že - ňič - ku, po - tom isa vám po - ďa - ku - jem.

Ešte ja raz do vás puojďem,
oca, maťer prosiť budem,
dajte mi Aňičku
za vernú žeňičku,
potom sa vám poďakujem.

Hja, keď mi hu aj ňedáte,
veľkí pozor na ňu dajte,
mám ostrú šablíčku,
zotňiem jej hlavičku,
potom za ňu ňebanujťe.

Hja, keď budeťe banovať,
dajte si ju odmaľovať,
na dvere, na vráta,
na dvere, na vráta,
budeťe sa na ňu dívať.

Autor notového zápisu: Svetozár Stračina

POHRONIE - Panoráma ľudovej piesňovej a hudobnej kultúry

v poriečí Hrona od jeho prameňa po Hronský Beňadik

MUZIKANTI Z ČIERNEHO BALOGU

CD4 - PRÍLEŽITOSTNÉ PIESNE

CD4 - 5/2

Joj, čože robiš, Jaňík, medzi dvoma bái

Joj, čo-že ro-biš, Ja-ňík, me-dzi dvo - ma bá - ňi?

Joj, za-biu je-l'e-ňič-ku, u - mí - va si rúč - ki.

Joj, čože robiš, Jaňík,
medzi dvoma bái?
Joj, zabi ju jeľeňičku,
umíva si rúčky.

Rúčky si umíva.
po sebe pozerá,
ej, či mu je košiefka
ñezakrvavená.

Keť sa hora rozvíjala, hoja-ja

Keť sa ho - ra roz - ví - ja - la, ho - ja - ja,

mam - ka cér - ku za - pl'e - ta - la, t'u - há - ja!

Ces ten háj ze - l'e - ňí, gdo mňa roz -

ve - se - ľí, bo - že muoj mi - l'e - ňí?

Keť sa hora rozvíjala, hoja-ja,
mamka cérku zapľetala, tuhá-ja!
Ces ten háj zeľeňí,
gdo mňa rozveseľí,
bože muoj mifeňí?

Ňie ma, mamko, ňie tak tuho, hoja-ja,
ňebuďem ja vašou dlho, tuhá-ja!
Hájíček zeľeňí,
gdo mňa rozveseľí,
bože muoj, mifeňí?

Roskvitajú zeľenie jahodi

Autor notového zápisu: Svetozár Stračina

POHRONIE - Panoráma ľudovej piesňovej a hudobnej kultúry

v poriečí Hrona od jeho prameňa po Hronský Beňadik
MUZIKANTI Z ČIERNEHO BALOGU
CD4 - PRÍLEŽITOSTNÉ PIESNE

CD4 - 5/3

Roskvitajú zeleň jahodi

Roz - kvi - ta - jú ze - ľe - ňie ja - ho - di,
 po - vec mi - lá, gdo gu ťe - be cho - d'í,
 gu mŕe cho - d'ia dve čer - ve - ňie ľí - č - ka,
 vre - za - ľi sa do muoj - ho sr - d'ieč - ka.

Roskvitajú zeleň jahodi,
 povec, milá, gdo gu ťebe chodí,
 gu mŕe chod'ia dve červeňie ľíčka,
 vrezal' sa do muojho srdiečka.

Vrezal' sa, už sa ňevirežú,
 od ľúbosťi aňi sa ňemuožu,
 ľúbosť, ľúbosť, na svete panuje,
 gdo má milú, nak si hu šanuje.

Ja som ju mau, ja som ňešanova,
 zomrela mi, potom som banovau.

Povec že mi, moja milá, povec,
 ked' bude našej láski koňiec!
 Fteďi bude našej láski koňiec,
 keď ja umriem a ti budeš dovec.

Autor notového zápisu: Svetozár Stračina